

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 220.513 van 6 september 2012
in de zaak A. 206.005/IX-7781**

In zake: Johan RENDERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Willem Van Betsbrugge en Els Vandebempt
kantoor houdend te 3300 Tienen
Vierde Lansierslaan 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de POLITIEZONE LUBBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benny Welkenhuysen
kantoor houdend te 3210 Lubbeek
Staatsbaan 168
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. Het beroep ingesteld op 16 augustus 2012 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 1 augustus 2012 van het politiecollege van de politiezone Lubbeek waarbij hem de tuchtstraf van inhouding van wedde van 8% voor één maand wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 augustus 2012, om 14.30 uur.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thierry Van Noorbeeck, die loco advocaat Willem Van Betsbrugge verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Benny Welkenhuysen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

De verzoeker is inspecteur van politie van het korps van de Lokale Politie Lubbeek.

In de uitvoering van zijn opdracht als politieinspecteur verbonden van de interventiedienst zou hij nagelaten hebben een aanvankelijk proces-verbaal binnen de voorziene termijn van dertig dagen af te handelen en ook geen gevolg hebben gegeven aan een aanmaning om het proces-verbaal tegen een vastgesteld tijdstip af te werken.

Hij zou ook de voorgeschreven dienstregeling “naar eigen goeddunken” hebben gewijzigd.

Een tuchtprocedure is voor deze feiten tegen hem opgestart en wordt door het politiecollege besloten met het opleggen van de tuchtstraf van inhouding van wedde van 8% voor één maand.

IV. Onderzoek van de vordering

Luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Met betrekking tot de derde voorwaarde voert de verzoeker aan dat ingevolge de bestreden beslissing het hem onmogelijk wordt gemaakt om zich kandidaat te stellen voor het ambt van politiecommissaris, omdat hij niet meer beantwoordt aan de vereisten van “onbesproken gedrag” zolang de tuchtsanctie “op zijn naam staat”. Hij stelt daarbij dat hij dagelijks schade lijdt terwijl alleen een schorsing van de bestreden beslissing “hem in staat kan stellen zijn kans op een eerlijke kandidaatstelling te hernemen” en hem opnieuw onmogelijk wordt gemaakt om op voet van gelijkheid mee te dingen naar vacante functies.

Ten slotte voert de verzoeker aan dat hij financiële en morele schade lijdt.

Beoordeling

Om aan te tonen dat het hem onmogelijk wordt gemaakt om mee te dingen voor het ambt van politiecommissaris voegt de verzoeker bij zijn verzoekschrift een stuk genaamd “vacatureplaatsen”.

Dat stuk vermeldt een aantal datums, doch maakt geen gewag van openstaande betrekkingen voor het ambt van politiecommissaris waarover de verzoeker in zijn verzoekschrift spreekt. Evenmin wordt vermeld in welke politiezone er openstaande betrekkingen zouden zijn waarvoor de verzoeker in aanmerking wil komen.

Een verzoeker die zich beroept op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing na te streven dient ten behoeve van de Raad van State voldoende elementen aan te brengen waaruit duidelijk op het eerste gezicht kan worden afgeleid waarin het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat.

In deze komt de verzoeker er zelfs niet toe aan te tonen dat er openstaande betrekkingen zijn voor het ambt van politiecommissaris waarvoor hij mogelijk in aanmerking kan komen. Het stuk dat hij daartoe voorlegt is te vaag om als bewijs van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te dienen.

Over het aangevoerde financiële en morele nadeel is blijft de verzoeker eveneens zeer vaag aangezien hij zich beperkt tot de vermelding dat “jaren later ten gronde gelijk halen (...) niet tot een financiële compensatie (zal) leiden”.

De verzoeker slaagt er bijgevolg niet in om de derde voorwaarde gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aannemelijk te maken.

Deze vaststelling volstaat om zijn vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 september 2012, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Luc Hellin